

Olga Bancic, luptătoare anti-fascistă (1912-1944)

Dacă 9 mai este ziua înfrângerii forțelor naziste, în 10 mai ne amintim de Olga Bancic, una din cele mai „badass” luptătoare anti-naziste din secolul trecut. A participat la greve și a supraviețuit represiei poliției române, după care a plecat să lupte împotriva fasciștilor lui Franco. Și-a trăit aproape toată viața în ilegalitate și clandestinitate, prin urmare știm puține lucruri despre ea. Iată însă câteva date mai importante.

S-a născut în Chișinău la 10 mai 1912. Numele ei real era Golda Bențion Bancic și provenea dintr-o familie de evrei din, pe atunci, gubernia Basarabia a Imperiului Rus. A fost arestată pentru prima oară când avea 12 ani pentru participarea la o grevă în fabrica de saltele unde lucra. A supraviețuit închisorii și brutalității poliției. În anii 1933 – 1939 a fost membră activă a organizației muncitorești locale. În 1936 a fost arestată la o manifestație în București și condamnată la doi ani de închisoare.

În 1938 a plecat în Franța, unde și-a ajutat tovarășii să transporte arme pentru brigăzile republicane din războiul civil spaniol. Era cunoscută sub pseudonimul Pierette. S-a înscris la universitate la filologie și a lucrat ca vânzătoare la un magazin de confecții.

După 1940 a devenit membră a grupului internațional „Francs-tireurs et partisans – main-d’œuvre immigrée” (Francirori și partizani – muncitorii imigranți), care făcea parte din Rezistența franceză, implicându-se, între martie și noiembrie 1943, în acțiuni armate împotriva naziștilor din regiunea pariziană. Pierette transporta armele și muniția la locul acțiunii, sarcina ei fiind și să le recupereze după, ceea ce o punea constant în pericol. A participat la aproape 100 de acțiuni împotriva armatei naziste.

Întregul grup a fost prins de Gestapo, care a selectat 23 de conspiratori, i-a judecat sumar și i-a condamnat la moarte. Din acest grup făcea parte și Olga. Ulterior, pentru a denigra imaginea grupului, naziștii au început o campanie prin care i-au prezentat pe membrii săi drept „teroriști străini”. Propaganda nazistă a creat un poster, așa-numitul „L’Affiche Rouge” („Afișul Roșu”), în care figurau numele, portretele și faptele a zece dintre cei 23 de luptători. „Afișul Roșu” a avut un efect invers, mobilizând populația să lupte mai departe împotriva ocupației germane. În 1955, Louis Aragon a scris un poem dedicat acestui grup, numit „Strophes pour se souvenir”.

Olga Bancic a fost decapitată în Stuttgart de naziști la 10 mai 1944, în ziua când împlinea 32 de ani. A avut o fiică, Dolores Iacob, căreia i-a adresat o scrisoare cu o zi înainte să fie executată.

Dincolo de romanticizare sau de folosirea imaginii ei în scopuri de propagandă pentru regimuri autoritare, lupta Olgăi Bancic împotriva nazismului și a injustițiilor sociale este astăzi mai relevantă ca oricând.

Odihnește-te în Putere, Olga!

Pentru cele și cei care doresc să afle mai multe despre Olga Bancic, există câteva texte dedicate vieții și activității ei. De exemplu, Mihai Burcea, „Antifasciști români în Rezistența Franceză, 1939 – 1944, II,” în *Arhivele Totalitarismului*, nr. 98-99, 2018, p. 76-99; articolul on-line „Olga Bancic” sau intrarea care-i este dedicată în dicționarul Maitron, în franceză.

Biblioteca Anarhistă

Olga Bancic, luptătoare anti-fascistă (1912-1944)
2020

Preluat la 13.01.2022 de la <https://pagini-libere.ro/>

ro.theanarchistlibrary.org